

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

12. července 2019*

„Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Trh optických diskových jednotek –
Rozhodnutí konstatující porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP – Koluzní dohody
týkající se zadávacích řízení v oblasti optických diskových jednotek pro notebooky a desktopy –
Porušení podstatných formálních náležitostí a práva na obhajobu – Pravomoc Komise –
Povinnost uvést odůvodnění – Zeměpisný rozsah protiprávního jednání – Jediné a trvajících protiprávní
jednání – Zásada řádné správy – Pokyny pro výpočet pokut z roku 2006“

Ve věci T-8/16,

Toshiba Samsung Storage Technology Corp., se sídlem v Tokiu (Japonsko),

Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp., se sídlem v Suwon-si (Jižní Korea),

původně zastoupené M. Bayem, J. Ruiz Calzadem, A. Aresem a A. Scordamaglia-Tousisem, dále
M. Bayem, J. Ruizem Calzadem a A. Aresem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, původně zastoupené N. Khanem, A. Biolanem a M. Farleyem, poté A. Biolanem,
M. Farleyem a A. Cleenewerck de Crayencour, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na úplné nebo částečné zrušení
rozhodnutí Komise C(2015) 7135 final ze dne 21. října 2015 v řízení podle článku 101 SFEU
a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39639 – Optické diskové jednotky) a podpůrně snížení výše
pokuty uložené žalobkyním,

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení D. Gratsias, předseda, I. Labucka a I. Ulloa Rubio (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: N. Schall, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 3. května 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek¹

I. Skutečnosti předcházející sporu

A. Žalobkyně a dotčený trh

- 1 Žalobkyně Toshiba Samsung Storage Technology Corp. (dále jen „TSST Japon“) a Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (dále jen „TSST KR“) jsou výrobci a dodavateli optických diskových jednotek (dále jen „LDO“). Společnost TSST Japon je konkrétně společným podnikem vlastněným společnostmi Toshiba Corporation, se sídlem v Japonsku a společností Samsung Electronics Co., Ltd, se sídlem v Jižní Koreji. Během období protiprávního jednání byla TSST Japon mateřskou společností společnosti TSST KR.
- 2 Společnosti TSST Japon a TSST KR (dále jen společně „TSST“) zahájily činnost dne 1. dubna 2004 jako dvě samostatné provozní jednotky. V prosinci 2005 TSST Japon opustila trh, přičemž pokračovala přechodně v prodeji v omezeném rozsahu do začátku roku 2008. Společnost TSST KR postupně převzala prodejní činnosti společnosti TSST Japon a podílela se přímo na vývoji, uvádění na trh, prodeji a následném servisu LDO (napadené rozhodnutí, bod 14 odůvodnění).
- 3 Dotčené protiprávní jednání se týká LDO používaných v osobních počítačích (desktohy a notebooky) (dále jen „PC“), které vyrábějí Dell Inc. (dále jen „Dell“) a Hewlett Packard (dále jen „HP“). LDO jsou rovněž používány v mnoha dalších přístrojích určených pro spotřebitele, jako jsou přehrávače kompaktních disků (dále jen „CD“) nebo digitálních optických disků (dále jen „DVD“), herní konzole a další periferní elektronické přístroje (napadené rozhodnutí, bod 28 odůvodnění).
- 4 LDO používané v osobních počítačích se liší svou velikostí, mechanismy nabíjení (otvor nebo deska na nabíjení) a typy disků, které mohou číst nebo nahrávat. LDO mohou být rozděleny do dvou skupin: středně vysoké čtečky („half-height“, dále jen „HH“) pro desktohy a tenké čtečky pro notebooky. Podskupina tenkých čteček je složena ze čteček různých velikostí. Existuje několik typů čteček HH a tenkých čteček podle jejich technických funkcí (napadené rozhodnutí, bod 29 odůvodnění).
- 5 Subjekty Dell a HP jsou dva hlavní výrobci originálních výrobků na světovém trhu osobních počítačů. Tyto dvě společnosti využívají klasická celosvětová zadávací řízení, která zejména implikují čtvrtletní vyjednávání o cenách na světové úrovni a objemech celkových obchodů s malým počtem předem vybraných dodavatelů LDO. Regionální otázky nehrály obecně v zadávacích řízeních pro LDO úlohu kromě těch, které souvisí s předpokládanou poptávkou pro oblasti ovlivňující objemy celkových nákupů (napadené rozhodnutí, bod 32 odůvodnění).
- 6 Zadávací řízení obsahovala žádosti o cenovou nabídku, elektronické žádosti o cenovou nabídku, on-line vyjednávání, elektronické aukce a dvoustranná (offline) jednání. Po ukončení zadávacího řízení přidělili zákazníci objemy zúčastněným dodavatelům LDO (všem nebo alespoň většině z nich, pokud se nepoužil mechanismus vyloučení) podle cen, které nabídli. Například vítězná nabídka obdržela od 35 do 45 % celkového zadání zakázky na dotčené čtvrtletí, druhá nejlepší nabídka od 25 do 30 %, třetí 20 % atd. Tato klasická zadávací řízení používaly skupiny zákazníků, které byly pověřeny zadávacími řízeními za účelem uskutečnění efektivního zadávacího řízení za konkurenceschopné ceny. Za tímto účelem využívaly všechna možná jednání, která mohla podpořit hospodářskou soutěž v oblasti cen mezi dodavateli LDO (napadené rozhodnutí bod 33 odůvodnění).

¹ – Jsou uvedeny pouze ty body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění považuje Tribunál za účelné.

- 7 Skupina Dell prováděla zadávací řízení prostřednictvím on-line vyjednávání. Toto jednání mohlo trvat určitou dobu nebo skončilo po stanovené době například po deseti minutách po poslední nabídce, pokud žádný dodavatel LDO neučinil novou nabídku. V některých případech mohlo on-line vyjednávání trvat několik hodin, pokud bylo zadávací řízení složitější nebo pokud délka on-line vyjednávání byla prodloužena za účelem pobídnutí dodavatelů LDO, aby pokračovali v podávání nabídek. Naproti tomu i v případech, kdy doba on-line vyjednávání nebyla určena a závisela na konečné nabídce, mohla Dell oznámit v určitém okamžiku ukončení on-line vyjednávání. Skupina Dell mohla rozhodnout, že změní řízení vedené formou „pouze pořadí“ na řízení „naslepo“. Skupina Dell mohla zrušit on-line vyjednávání, pokud měla za to, že zadávací řízení nebo jeho výsledek nebyl uspokojivý a mohla místo toho vést dvoustranné jednání. Postup on-line vyjednávání kontrolovali světoví správci akvizic, kteří byli pověřeni těmito transakcemi u skupiny Dell (napadené rozhodnutí, body 34 a 37 odůvodnění).
- 8 Co se týče HP, použitá hlavní zadávací řízení měla formu žádosti o cenové nabídky a formu elektronické žádosti o cenové nabídky. Obě formy řízení byly provedeny on-line použitím stejné platformy. Žádosti o cenovou nabídku se uskutečňovaly čtvrtletně. Kombinovaly on-line vyjednávání a dvoustranná off-line vyjednávání, která byla rozložena do určité doby, obecně dvou týdnů. Dodavatelé LDO byli vyzváni v kole zadávacího řízení otevřeném na stanovenou dobu, aby předložili cenové nabídky na on-line platformě nebo elektronickou poštou. Jakmile proběhlo první kolo dražby, HP se sešla s každým účastníkem a zahájila jednání na základě nabídky dodavatele LDO, aby získala nejlepší nabídku od každého dodavatele, aniž zveřejnila totožnost nebo nabídku ostatních dodavatelů LDO. Elektronické žádosti o cenové nabídky byly obvykle organizovány formou obráceného výběrového řízení. Uchazeči se připojili k on-line platformě ve stanoveném čase a prodej prostřednictvím dražeb začal cenou stanovenou společností HP. Uchazeči, kteří předložili postupně snížené nabídky, byli informováni o jejich pořadí pokaždé, kdy byla předložena nová nabídka. Po skončení stanovené doby dodavatel LDO, který předložil nejnižší nabídku, získal prodej prostřednictvím dražeb a další dodavatelé byli zařazeni na druhé a třetí místo podle jejich nabídek (napadené rozhodnutí, bod 41 až 44 odůvodnění).

B. Správní řízení

- 9 Dne 14. ledna 2009 Evropská komise obdržela žádost o ochranu před pokutami na základě jejího oznámení o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2006, C 298, s. 17), kterou podala Koninklijke Philips NV (dále jen „Philips“). Dne 29. ledna a 2. března 2009 byla tato žádost doplněna a Philips do ní zahrnul Lite-On IT Corporation (dále jen „Lite-On“) a jejich společný podnik Philips & Lite-On Digital Solutions Corporation (dále jen „PLDS“).
- 10 Dne 29. června 2009 Komise zaslala žádost o informace podnikům činným v oblasti LDO.
- 11 Dne 30. června 2009 Komise poskytla podmíněnou ochranu před pokutou společností Philips, Lite-On a PLDS.
- 12 Dne 4. a 6. srpna 2009 předložily Hitachi-LG Data Storage, Inc. a Hitachi-LG Data Storage Korea, Inc. (dále jen společně „HLDS“) Komisi žádost o snížení pokuty na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů.
- 13 Dne 18. července 2012 Komise zahájila řízení a přijala oznámení námitek vůči třinácti dodavatelům LDO, včetně žalobkyň. V tomto oznámení v podstatě uvedla, že tyto společnosti porušily článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) tím, že se zúčastnily kartelové dohody v oblasti LDO od 5. února 2004 do 29. června 2009, která spočívala v koordinaci jejich jednání ohledně zadávacích řízení, která organizovali dva výrobci počítačů, subjekty Dell a HP.
- 14 Dne 29. října 2012 žalobkyně zaslaly Komisi připomínky týkající se oznámení námitek.

- 15 Dne 29. a 30. listopadu 2012 se všichni adresáti oznámení námitek zúčastnili slyšení před Komisí.
- 16 Dne 14. prosince 2012 Komise požádala všechny účastníky řízení, aby předložili relevantní dokumenty obdržené od subjektů Dell a HP během období protiprávního jednání. Všichni účastníci řízení, včetně žalobkyně, odpověděli na tyto žádosti. Kromě toho měl každý z účastníků řízení přístup k nedůvěrnému znění odpovědí poskytnutých ostatními dodavateli LDO.
- 17 Dne 27. listopadu 2013 žalobkyně předložily dodatečné připomínky týkající se odpovědí ostatních účastníků řízení.
- 18 Dne 18. února 2014 Komise přijala dvě dodatečná oznámení námitek, aby doplnila, změnila a vysvětlila námitky určené některým adresátům oznámení námitek ohledně jejich odpovědnosti za údajné protiprávní jednání.
- 19 Dne 1. června 2015 Komise přijala další dodatečné oznámení námitek. Toto nové oznámení mělo doplnit předchozí oznámení námitek a určit námitky vznesené v těchto oznámeních dalším právním entitám, které jsou součástí skupin podniků (mateřské společnosti nebo zanikající entity), které již byly adresáty prvního oznámení námitek.
- 20 Adresáti oznámení námitek ze dne 18. února 2014 a 1. června 2015 sdělili Komisi písemně své stanovisko, avšak nepožadovali slyšení.
- 21 Dne 3. června 2015 Komise zaslala všem účastníkům řízení shrnutí skutkového stavu. Adresáti shrnutí skutkového stavu sdělili Komisi písemně své stanovisko.
- 22 Dne 21. října 2015 Komise přijala rozhodnutí C(2015) 7135 final v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39639 – Optické diskové jednotky) (dále jen „napadené rozhodnutí“).

C. Napadené rozhodnutí

1. Dotčené protiprávní jednání

- 23 V napadeném rozhodnutí měla Komise za to, že účastníci kartelové dohody koordinovali své soutěžní jednání, nejméně od 23. června 2004 do 25. listopadu 2008. Uvedla, že tato koordinace se uskutečnila formou sítě paralelních dvoustranných kontaktů. Uvedla, že se účastníci kartelové dohody snažili upravit své objemy na trhu tak, aby ceny zůstaly na vyšší úrovni, než by existovala, kdyby k těmto dvoustranným kontaktům nedocházelo (napadené rozhodnutí, bod 67 odůvodnění).
- 24 Komise v napadeném rozhodnutí uvedla, že koordinace mezi účastníky kartelové dohody se týkala zákaznických účtů subjektů Dell a HP, což jsou dva nejvýznamnější výrobci originálních výrobků na světovém trhu osobních počítačů. Podle Komise využívaly Dell a HP kromě dvoustranných jednání se svými dodavateli LDO standardizovaná zadávací řízení, která se konala minimálně každé čtvrtletí. Uvedla, že účastníci kartelové dohody využívali síť dvoustranných kontaktů, aby manipulovali tato zadávací řízení a zamezili tak snahám svých zákazníků vyvolat cenovou hospodářskou soutěž (napadené rozhodnutí, bod 68 odůvodnění).
- 25 Podle Komise pravidelné výměny informací zejména umožnily účastníkům kartelové dohody, aby měli velmi podrobné znalosti o úmyslech svých konkurentů ještě před účastí v zadávacím řízení, a v důsledku toho stanovili své soutěžní strategie (napadené rozhodnutí, bod 69 odůvodnění).

- 26 Komise dodala, že účastníci kartelové dohody si pravidelně vyměňovali informace o cenách týkající se účtů jednotlivých zákazníků, jakož i informace, které se netýkaly cen, jako je stávající výroba a kapacita dodávek, stav zásob, situace ohledně kvalifikace, okamžik uvedení nových výrobků na trh nebo zlepšení. Uvedla, že dodavatelé LDO navíc kontrolovali konečné výsledky ukončených zadávacích řízení, tj. pořadí, cenu a získané objemy (napadené rozhodnutí, bod 70 odůvodnění).
- 27 Komise rovněž uvedla, že dodavatelé využívali ke svým kontaktům prostředky, které považovali za dostatečně vhodné k dosažení zamýšleného výsledku, jelikož členové kartelové dohody chtěli své kontakty před zákazníky utajit. Uvedla, že pokus svolat úvodní setkání za účelem organizace pravidelných vícestranných setkání mezi dodavateli LDO ostatně selhal v roce 2003 poté, co jej odhalil jeden zákazník. Podle Komise se jednalo o dvoustranné kontakty, hlavně ve formě telefonických hovorů a někdy elektronických zpráv, včetně soukromých elektronických adres (hotmail) a služeb zasílání rychlých zpráv, nebo na jednáních, zejména na úrovni správců světových účtů (napadené rozhodnutí, bod 71 odůvodnění).
- 28 Komise konstatovala, že účastníci kartelové dohody se pravidelně kontaktovali a že tyto kontakty, zejména telefonické, se staly častějšími v okamžiku zadávacích řízení, během nichž se mezi některými páry účastníků kartelové dohody uskutečnilo několik hovorů denně. Uvedla, že kontakty mezi některými páry účastníků kartelové dohody byly častější než mezi některými jinými (napadené rozhodnutí, bod 72 odůvodnění).

2. Odpovědnost žalobkyně

- 29 Žalobkyně byly shledány odpovědné z důvodu jejich přímé účasti na kartelové dohodě se společností TSST KR v období od 23. června 2004 do 17. listopadu 2008, zejména za jejich koordinaci s dalšími konkurenty, pokud jde o Dell a HP, a dále za výkon rozhodujícího vlivu společností TSST Japon na její dceřinou společnost během období protiprávního jednání, jak tvrdí Komise (napadené rozhodnutí, bod 498 odůvodnění).

3. Pokuta uložená žalobkyním

- 30 Při výpočtu výše pokuty uložené žalobkyním vycházela Komise z pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení (ES) č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny pro výpočet pokut“).
- 31 Nejprve se Komise za účelem stanovení základní částky pokuty domnívala, že vzhledem ke značným rozdílům v době účasti dodavatelů a za účelem lepšího zachycení skutečného vlivu kartelové dohody bylo vhodné vycházet z ročního průměru vypočítaného na základě skutečné hodnoty prodeje, které podniky uskutečnily během ukončených kalendářních měsíců jejich účasti na protiprávním jednání (napadené rozhodnutí, bod 527 odůvodnění).
- 32 Komise vysvětlila, že hodnota prodeje byla vypočtena na základě prodeje LDO určených pro osobní počítače, které byly fakturovány subjektům HP a Dell nacházejícím se v EHP (napadené rozhodnutí, bod 528 odůvodnění).
- 33 Komise měla kromě toho za to, že, jelikož protisoutěžní jednání, pokud jde o HP, začalo později a za účelem zohlednění vývoje kartelové dohody, je relevantní hodnota prodeje vypočtena samostatně pro HP a pro Dell a že byly použity dva násobící koeficienty podle doby trvání (napadené rozhodnutí, bod 530 odůvodnění).

- 34 Komise dále rozhodla, že jelikož dohody o koordinaci cen svou samotnou povahou patřily k nejvýznamnějšímu porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP a jelikož kartelová dohoda pokrývala minimálně území EHP, použitá procentní sazba podle závažnosti v projednávaném případě je 16 % pro všechny adresáty napadeného rozhodnutí (napadené rozhodnutí, bod 544 odůvodnění).
- 35 Kromě toho Komise uvedla, že se vzhledem k okolnostem projednávaného případu rozhodla zvýšit částku o 16 % za účelem dosažení odrazujícího účinku (napadené rozhodnutí, bod 554 a 555 odůvodnění).
- 36 Konečně, vzhledem k tomu, že upravená základní částka pokuty uložená žalobkyním dosáhla stanovené maximální hranice 10 % jejich obratu, Komise musela provést novou úpravu pokuty na základě čl. 23 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101] a [102 SFEU] ze dne 16. prosince 2002 (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1) (napadené rozhodnutí, body 570 až 572 odůvodnění).
- 37 Výrok napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká žalobkyně, zní takto:

„Článek 1

Následující podniky porušily článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o EHP tím, že se účastnily v uvedených obdobích jediného a trvajících protiprávního jednání složeného z několika samostatných protiprávních jednání v oblasti optických jednotkových disků na území EHP, které spočívalo v dohodách o koordinaci cen:

[...]

- e) [žalobkyně] od 23. června 2004 do 17. listopadu 2008 za koordinaci ve vztahu k subjektům Dell a HP.

[...]

Článek 2

Za protiprávní jednání uvedené v článku 1 se ukládají následující pokuty:

[...]

- e) [žalobkyně], společně a nerozdílně odpovědné: 41 304 000 eur.“

II. Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 38 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 5. ledna 2016 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 39 Komise předložila žalobní odpověď dne 21. července 2016.
- 40 Tribunál (pátý senát) se na základě návrhu soudce zpravodaje rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených článkem 91 jednacího řádu vyzval Komisi, aby předložila některé dokumenty týkající se důvěrných prohlášení. Komise uvedla, že nemůže předložit přepisy těchto důvěrných prohlášení, která byla podána v rámci jejího programu shovívavosti.
- 41 Usnesením ze dne 23. dubna 2018 přijatým podle čl. 24 prvního pododstavce statutu Soudního dvora Evropské unie a čl. 91 písm. b) a čl. 92 odst. 3 jednacího řádu nařídil Tribunál (pátý senát) Komisi, aby předložila uvedené přepisy.

- 42 Komise předložila uvedené přepisy dne 24. dubna 2018. Advokáti žalobkyň do nich mohli nahlédnout v kanceláři Tribunálu před 30. dubnem 2018 v 17 hodin.
- 43 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 3. května 2018.
- 44 Žalobkyně navrhují, aby Tribunál:
- zrušil v plném rozsahu nebo částečně napadené rozhodnutí;
 - kromě toho podpůrně snížil částku pokuty, která jim byla uložena;
 - uložil Komisi náhradu nákladu řízení;
- 45 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl,
 - uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení

III. Právní otázky

- 46 Žalobkyně předkládají na podporu žaloby devět žalobních důvodů. První žalobní důvod vychází z porušení podstatných formálních náležitostí a práva na obhajobu, druhý vychází z nedostatku pravomoci Komise pro použití článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP, třetí žalobní důvod vychází z nesprávného skutkového a právního posouzení při stanovení zeměpisného rozsahu protiprávního jednání, čtvrtý žalobní důvod vychází z nesprávného skutkového a právního posouzení při zjištění jediného a trvajícího protiprávního jednání, pátý žalobní důvod vychází z nesprávného skutkového a právního posouzení týkajícího se skutečnosti, že žalobkyně údajně věděly o celém protiprávním jednání, šestý žalobní důvod vychází z nesprávného skutkového a právního posouzení týkajícího se okamžiku zahájení jejich účasti na kartelové dohodě, sedmý žalobní důvod vychází z nedostatku důkazů, pokud jde o jejich účast na jednání ve vzájemné shodě nebo protisoutěžních dohodách, osmý žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu vzhledem k nepřiměřené délce šetření a devátý žalobní důvod, předložený podpůrně, vychází z pochybení, kterých se Komise dopustila při výpočtu výše pokuty.

A. K prvnímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení podstatných formálních náležitostí a práva na obhajobu

[omissis]

1. K první části vycházející z nesoudržnosti mezi oznámením námitek a napadeným rozhodnutím, pokud jde o právní kvalifikaci tvrzeného jednání

[omissis]

- 56 Pojem jediný a trvajících protiprávní jednání předpokládá souhrn úkonů uskutečněných různými účastníky, kteří sledují tentýž protisoutěžní hospodářský cíl (rozsudek ze dne 24. října 1991, Rhône-Poulenc v. Komise, T-1/89, EU:T:1991:56, body 125 a 126).

57 Ze samotného pojmu jediné a trvající protiprávní jednání tedy vyplývá, že takové protiprávní jednání předpokládá „souhrn úkonů nebo protiprávních jednání“. Žalobkyně tedy nemohou tvrdit, že Komise stanovila v článku 1 napadeného rozhodnutí dodatečnou právní kvalifikaci, když tvrdila, že kromě jediné a trvajícího protiprávního jednání bylo toto jednání složeno z několika „samostatných protiprávních jednání“, jelikož tato jednotlivá protisoutěžní jednání představují uvedené jediné protiprávní jednání.

58 Je tedy třeba konstatovat, že oznámení námitek a napadené rozhodnutí není nesoudržné, jestliže posledně uvedené uvádí, že jediné a trvající protiprávní jednání se skládalo z několika „samostatných protiprávních jednání“.

[omissis]

2. Ke druhé a třetí části vycházející z nedostatečného odůvodnění vyplývajícího z nesrovnalostí v napadeném rozhodnutí, pokud jde o právní kvalifikaci údajného protiprávního jednání

[omissis]

81 Skutečnost, že ani výrok ani bod 352 odůvodnění napadeného rozhodnutí nedefinují „samostatná protiprávní jednání“, nepředstavuje nedostatečné odůvodnění uvedeného rozhodnutí, jelikož tato protiprávní jednání nezahrnují dodatečnou právní kvalifikaci, která může být podrobně vysvětlena. Jak vyplývá z bodů 57 a 65 výše, jedinou právní kvalifikací dotčeného protiprávního jednání je právní kvalifikace „jediné a trvajícího protiprávního jednání“, která sama předpokládá „souhrn úkonů nebo protiprávních jednání“. Tyto údajné úkony nebo protiprávní jednání složeno z různých kontaktů byly vysvětleny podrobně v samotném textu napadeného rozhodnutí a uvedeny v jeho příloze I.

[omissis]

3. K šesté části vycházející z porušení práva na obhajobu, pokud jde o důkazy uvedené v napadeném rozhodnutí

[omissis]

a) Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesplnění povinnosti odůvodnění v souvislosti s odkazy na přílohu I napadeného rozhodnutí provedenými v tomto rozhodnutí

[omissis]

157 Žalobkyně kromě toho na jednání uvedly, že odkazy nebo identifikační čísla použitá pro seznam kontaktů v oznámení námitek neodpovídají odkazům použitým v příloze tohoto dokumentu nebo v napadeném rozhodnutí a v jeho příloze, a že z tohoto důvodu bylo porušeno jejich právo na obhajobu.

158 Úvodem je třeba připomenout, že žalobkyně zpochybňují opětovně obecně tento rozdíl v odkazech, ale nepředkládají sebemenší konkrétní indicii, pokud jde o vytýkaná tvrzení, ani neuvádí, jak bylo porušeno jejich právo na obhajobu.

159 I když je pravda, že klasifikace dokumentů uvádějících kontakty je odlišná v oznámení námitek a jeho příloze nebo napadeném rozhodnutí a jeho příloze, nic to nemění na tom, že skutečnosti uvedené v těchto dokumentech zůstávají totožné, a že tedy tyto skutečnosti jsou vždy identifikovatelné. I když např. v oznámení námitek je dokument týkající se kontaktu, který se uskutečnil se společností TSSST v červnu 2004, označen v oznámení námitek jako „ID 490 s. 70“, tentýž dokument je citován

v příloze I tohoto oznámení námitek, jakož i v napadeném rozhodnutí a jeho příloze s označením „ID 490/70“. Kromě toho název tabulky v příloze I oznámení námitek, jakož i název tabulky v příloze napadeného rozhodnutí jasně vysvětlují, že uvedení dokumentu „ID 490 s. 70“ odpovídá dokumentu 490 (ID) a že uvedený kontakt je zmíněn na straně 70. Žalobkyně se tedy nemohou dovolávat porušení svého práva na obhajobu.

- 160 V každém případě je třeba konstatovat, že jak vlastní text oznámení námitek či vlastní text napadeného rozhodnutí, tak jejich přílohy obsahují dostatečné informace, které umožňují identifikovat vytýkané kontakty. Pokaždé, když je zmíněn kontakt, jsou uvedeny vytýkané jednání, doba protiprávního jednání, účastníci, zákazníci nebo dotčená zadávací řízení, které umožňují snadno identifikovat dotčený kontakt. Žalobkyně se tedy nemohou dovolávat porušení jejich práva na obhajobu.

[omissis]

B. Ke třetímu žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného skutkového a právního posouzení při stanovení zeměpisného rozsahu protiprávního jednání

[omissis]

- 198 Je třeba poznamenat, že žalobkyně si pletou jednak pravomoc Komise podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP s ohledem na mezinárodní právo veřejné, pokud jde o dohodu, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě, které byly zpochybněny v rámci druhého žalobního důvodu, a jednak zeměpisný rozsah dotčené dohody, rozhodnutí nebo jednání ve vzájemné shodě. Je totiž třeba uvést, stejně jak uvádí Komise, že i když uskutečnění jednání v EHP je relevantní pro založení pravomoci Komise, zeměpisná oblast dotčená tímto jednáním je určena úkony, které jsou součástí kartelové dohody, a jejím fungováním. Komise měla tudíž, jak vyplývá ze spisu, správně za to, že rozsah kartelové dohody zahrnuje celý EHP.

[omissis]

C. Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nesprávného skutkového a právního posouzení při zjištění jediného a trvajícího protiprávního jednání

[omissis]

1. K první části vycházející z nezbytnosti prokázat komplementaritu za účelem odůvodnění existence jediného a trvajícího protiprávního jednání

[omissis]

- 205 Postačí připomenout, že jak již bylo uvedeno v bodě 123 výše, rozhodující kritérium pro existenci jediného a trvajícího protiprávního jednání je kritérium, podle něhož jednotlivé úkony, které jsou součástí protiprávního jednání, podléhají „celkovému plánu“, který sleduje jediný cíl. Za účelem kvalifikace jednotlivých jednání jako jediného a trvajícího protiprávního jednání není nezbytné ověřit, zda se doplňují v tom smyslu, že cílem každého z nich je čelit jednomu nebo několika důsledkům běžné hospodářské soutěže, a zda interakce těchto jednání přispívá k uskutečnění souhrnu protisoutěžních účinků zamýšlených jejich původci (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 19. prosince 2013, Siemens a další v. Komise, C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:866, body 247 a 248).

[omissis]

2. Ke druhé části vycházející z nesprávného skutkového a právního posouzení, pokud jde o kontakty uvedené Komisí, které prokazují jediné a trvající protiprávní jednání

[omissis]

²³⁰ Je třeba poznamenat, že skutečnost, že některé vlastnosti kartelové dohody se vyvíjely v průběhu času, zejména zahrnutí nových účastníků, omezení nebo rozšíření kartelové dohody tak, že byla zahrnuta rovněž HP, nemůže bránit Komisi v tom, aby kvalifikovala tuto kartelovou dohodu jako jediné a trvající protiprávní jednání, jelikož předmět kartelové dohody zůstává nezměněn (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. března 2011, Aalberts Industries a další v. Komise, T-385/06, EU:T:2011:114, bod 10). Kromě toho je třeba poznamenat, jak uvádí Komise, že skutečnost, že Quanta Storage, Inc. (dále jen „Quanta“) se zúčastnila koluzních kontaktů se subjekty Dell a HP velmi krátce po jejím přistoupení ke kartelové dohodě, ukazuje na existenci celkového plánu, jehož cílem bylo narušit hospodářskou soutěž a který přetrval nezávisle na okolnosti, že některé podniky ukončily svou účast na uvedeném jediném protiprávním jednání (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 16. září 2013, Masco a další, T-378/10, EU:T:2013:469, body 119 a 120).

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnosti Toshiba Samsung Storage Technology Corp. a Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. ponесou vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

Gratsias

Labucka

Ulloa Rubio

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 12. července 2019.

Podpisy.